

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การติดยาเสพติด (Narcotic) เป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งของสังคมไทย มีผลกระทบอย่างมากทั้งทางด้านความมั่นคงของประเทศ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การท่องเที่ยว การแพทย์และสาธารณสุข ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและคุณภาพประชากร นำมาซึ่งความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม ดังจะเห็นได้จากการที่วัยรุ่นตกเป็นทาสของยาเสพติดในรูปแบบต่างๆ และเป็นอันตรายต่อสังคม เช่น การปล้นทำร้ายผู้คนสุจริตเพื่อต้องการแย่งชิงทรัพย์สินเงินทอง ไปบำบัดความต้องการเสพติดของคนหรือมีการตั้งกลุ่มมั่วสุมของผู้ที่ติดยาเสพติดด้วยกัน คบคิดกระทำในสิ่งที่มีขอบกวดความสงบของสังคม รัฐบาลในปัจจุบันจึงให้ความสำคัญและกำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วนในการแก้ปัญหา ป้องกัน นำหน้าการปราบปราม

จากการศึกษาขนาดของปัญหาและสถานการณ์ปัญหาการใช้ยาเสพติดในภาพรวมของประเทศ โดยใช้วิธีการสำรวจครัวเรือนในความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ทั่วประเทศในระหว่างเดือนมิถุนายน 2544 ถึงเดือน กันยายน 2544 พบว่า มีผู้ติดยาเสพติดทั้งหมด 2,654,355 คน โดยเสพยาบ้ามากที่สุด จำนวน 2,419,606 คน รองลงมาคือกัญชา จำนวน 81,369 คน สำหรับในภาคใต้ มีผู้ติดยาเสพติดทั้งหมด 477,270 คน อัตราผู้เสพ (ต่อ 1,000 ประชากร) เท่ากับ 58.32 โดยเสพยาบ้ามากที่สุดจำนวน 413,060 คน รองลงมาคือกัญชา จำนวน 10,814 คน อัตราผู้เสพ (ต่อ 1,000 ประชากร) เท่ากับ 50.47 และ 1.32 ตามลำดับ กลุ่มอายุที่เสพยาเสพติด พบว่ากลุ่มอายุ 15 – 24 ปี มีการใช้ยาเสพติดเกือบทุกชนิดมากที่สุด ซึ่งเป็นกลุ่มที่อยู่ในวัยเรียนหนังสือ โดยเริ่มใช้ยาเสพติดตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้นหรืออายุประมาณ 14 ปี สาเหตุสำคัญคืออยากลองเพื่อนชักชวน ขาดความรู้หรือขาดความตระหนักในปัญหา (กระทรวงสาธารณสุข 2544 : 22-23)

สำหรับสถานการณ์ยาเสพติดในจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีปัญหาการใช้ยาเสพติด จากการสำรวจข้อมูลสรุปสถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี 2544 ของศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่ามีการแพร่ระบาดของยาเสพติดในทุกอำเภอทุกตำบลและเกือบทุกหมู่บ้าน อำเภอที่มีผู้ติดยาเสพติดมากที่สุด 5 ลำดับแรกคืออำเภอเมือง หุ่นสง ปากพนัง สีชลและอำเภอท่าศาลา จำนวน 6,357 3,428 3,095 2,937

และ 2,757 คน ตามลำดับ (ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดนครศรีธรรมราช 2544 : อัดสำเนา) และจากรายงานการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราชระหว่างเดือน ตุลาคม 2543 - กันยายน 2544 มีผู้เข้ารับการบำบัด ในสถานบริการของรัฐและเอกชน จำนวน 1,546 คน อายุของผู้ที่เข้ารับการบำบัดส่วนมากอยู่ในช่วงอายุ 20 - 24 ปี และอายุ 19 ปีลงมา จำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 30.78 และ 30.47 ตามลำดับรองลงมาอายุ 25 - 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.79 ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่จบการศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 36.87 รองลงมาประถมศึกษา ร้อยละ 23.48 และมัธยมศึกษา ตอนปลาย/อาชีวศึกษา ร้อยละ 22.45 อาชีพของผู้ที่เข้ารับการบำบัดส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา รองลงมาเป็นผู้ว่างงานและอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 38.36 26.84 และ 20.63 ตามลำดับ ส่วนชนิดของยาเสพติดที่เสพส่วนใหญ่เสพยาบ้า รองลงมาเฮโรอีนและสารระเหยคิดเป็นร้อยละ 52.26 34.08 และ 5.30 ตามลำดับ (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช 2544 : อัดสำเนา)

จากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นว่าการแพร่ระบาดของยาเสพติดในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีการระบาดเข้าถึงกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาแล้ว จึงควรหาวิธีการป้องกันอย่างเร่งด่วน ประกอบกับ เป็นช่วงที่เข้าสู่วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เกิดการอยากรู้อยากลอง และมีค่านิยมที่ผิดๆ จนนักเรียน/นักศึกษาลงเข้าไปพัวพันติดยาเสพติด หากปล่อยไว้จนคิด เพิ่มมากขึ้น โดยไม่มีการยับยั้งและตัดวงจรของการติดยาเสพติดออกไป โดยการป้องกันก็จะสาย เกินแก้ การติดยาเสพติดนอกจากนั้นทอนสุขภาพแล้วอาจเป็นโรคร้ายแรงอันเนื่องมาจากการมั่วสุม ใช้น้ำยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียน/นักศึกษาที่ใช้เข็มและ กระบอกฉีดยาเสพติดร่วมกัน การมั่วสุมทางเพศจนเกิดปัญหาตั้งครรภ์ในวัยเรียน ซึ่งเป็นการสูญเสีย ทรัพยากรที่สำคัญ ความล้มเหลวทางการศึกษา ความเสียหายของเศรษฐกิจในครอบครัวที่คาดหวัง การมีงานทำของบุตรหลานภายหลังจบการศึกษา และการบำบัดรักษาก็เป็นการแก้ปัญหาตามหลัง ที่ต้องใช้เวลาที่เต็มไปด้วยวิธีการที่ยุ่งยากซับซ้อนทำให้เสียเวลาสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการบำบัด รักษาและไม่สามารถรักษาให้หายขาดเหมือนคนปกติที่ไม่เคยติดยาเสพติดได้ ดังนั้นการป้องกันจึง ควรกระทำอย่างจริงจังในกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา ซึ่งเป็นกำลังของชาติในอนาคต

จากลักษณะของปัญหาที่กล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นปัญหาของการติดยาเสพติด ใน นักเรียน/นักศึกษามีแนวโน้มและความรุนแรงมากขึ้น การป้องกันตนเองไม่ให้ใช้น้ำยาเสพติดจึงเป็นสิ่ง สำคัญเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการโดยการใช้กิจกรรมสุขศึกษา เพราะการใช้กลยุทธ์ทางด้านสุขศึกษา เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถพัฒนาองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็นในการป้องกันการใช้น้ำยาเสพติดและ ทักษะที่จำเป็นเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ การสร้างเสริมและปลูกฝังพฤติกรรมที่พึง

ประสงค์ให้เกิดเป็นเจตคติทางสุขภาพและนำไปปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นบรรทัดฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การสร้างเสริมสุขภาพดี โดยวิธีการและกิจกรรมที่เหมาะสมกับการแก้ปัญหา

ถึงแม้ว่าปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับยาเสพติดไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนแล้วก็ตาม แต่กระบวนการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนยังมุ่งเน้นการท่องจำเนื้อหาการสอนมากกว่าการฝึกให้รู้จักคิดแก้ปัญหาและค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองทำให้ความรู้ความสามารถนักเรียนอ่อนลง ทั้งในด้านกระบวนการคิด การวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างมีเหตุผลและเป็นระบบ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาลดลงทั้งเนื้อหาเกี่ยวกับยาเสพติดมีอยู่น้อย และการให้ความสำคัญของการเรียนการสอนเป็นการสอนให้มีความรู้แบบทั่วไปกว้างๆ การสร้างเสริมและปลูกฝังพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้เกิดเป็นเจตคติและทักษะการปฏิบัติในการป้องกันการใช้ยาเสพติดยังมีน้อย (กองสุศึกษา 2543 : 2)

จากการศึกษาของพนมพร เลขะเจริญ (2533 : ก-ข) เรื่องประสิทธิผลของโปรแกรมสุขศึกษาในการเลิกสูบบุหรี่ของคนงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าหลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความรู้ ความคาดหวังในความสามารถของตนในการเลิกสูบบุหรี่ และการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการเลิกสูบบุหรี่สูงกว่าก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติเกี่ยวกับการสูบบุหรี่หลังทดลองของกลุ่มทดลองมีการเลิกสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น และจากการศึกษาของณัฐพร วงษ์ศุทธิภากร และคณะ (2542 : ก-ข) เรื่องประสิทธิผลของโปรแกรมสุขศึกษา โดยใช้การเสริมทักษะชีวิตในการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ภายหลังจากทดลอง นักเรียนในกลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้การรับรู้ความรุนแรงของบุหรี่และยาบ้า ถูกต้องมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบความรู้ การรับรู้อันตราย และความรุนแรงของบุหรี่และยาบ้าระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบพบว่า กลุ่มทดลองมีการรับรู้ถูกต้องมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและจากการเฝ้าระวังพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของนักเรียน พบว่า กลุ่มเปรียบเทียบมีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดสูงกว่ากลุ่มทดลอง

จะเห็นว่าวิธีการทางสุขศึกษาเป็นกลวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาองค์ความรู้และเสริมสร้างเจตคติที่ดีที่จะช่วยให้นักเรียนได้มีทักษะในการป้องกันและไม่ใช้ยาเสพติดใช้ชีวิตอย่างมีความสุข โดยปราศจากยาเสพติดเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตซึ่งโรงเรียนนับว่าเป็นสถานที่ที่ดีที่สุดในการปลูกฝังเจตคติ ความรู้และการปฏิบัติในการป้องกันการใช้ยาเสพติด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการจัดโปรแกรมสุขศึกษาให้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) แนวคิดทักษะชีวิต (Life Skills) ขององค์การอนามัยโลกและกรมอนามัย มาใช้เป็นโปรแกรม

สุขศึกษาเพื่อให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้าน ความรู้ เจตคติ และทักษะการปฏิบัติในการป้องกัน ยาเสพติด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ เจตคติ และทักษะการปฏิบัติในการป้องกันยาเสพติด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจรัสพิชากร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ก่อนทดลองและหลังการทดลอง

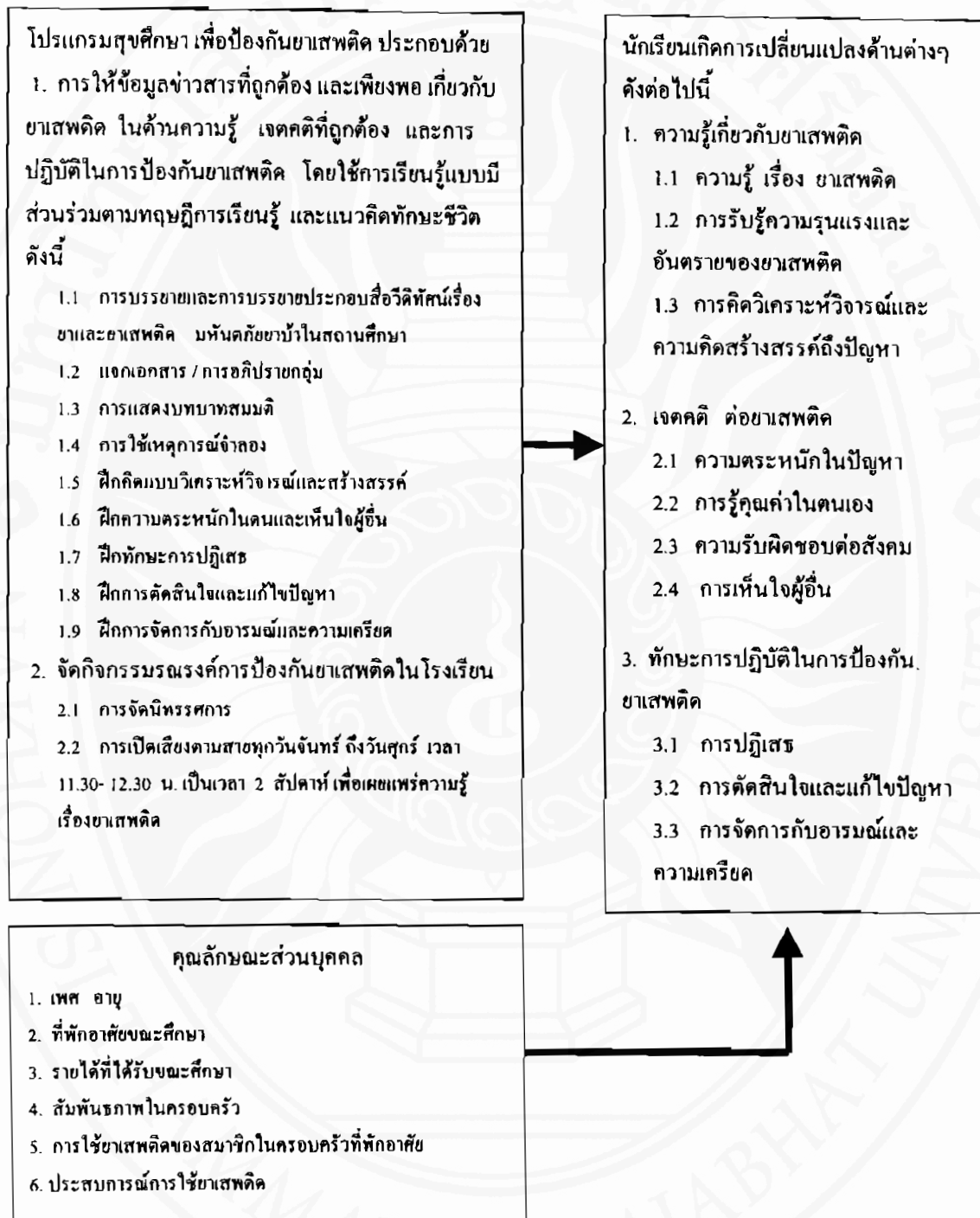
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ความรู้ เจตคติและทักษะการปฏิบัติในการป้องกันยาเสพติด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจรัสพิชากร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับยาเสพติด แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) และแนวคิดทักษะชีวิต (Life Skills) และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิด ในการจัดโปรแกรมสุขศึกษาเพื่อป้องกันยาเสพติด ประกอบด้วย การให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและ เพียงพอเกี่ยวกับยาเสพติดในด้านความรู้ เจตคติที่ถูกต้องและทักษะการปฏิบัติในการป้องกันยาเสพติด โดยใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) ด้วยกลวิธีทางสุขศึกษา ได้แก่ การบรรยาย และการบรรยายประกอบสื่อวีดิทัศน์ แจกเอกสารและการอภิปรายกลุ่ม การจัดกิจกรรมรณรงค์ นิทรรศการเพื่อให้เกิดความรู้และการรับรู้ การอภิปรายกลุ่มเพื่อให้เกิดเจตคติที่ถูกต้อง การใช้ เหตุการณ์จำลองเพื่อให้เกิดทักษะการปฏิบัติ และการฝึกทักษะต่างๆ เพื่อให้เกิดความรู้ เจตคติ และทักษะการปฏิบัติที่ถูกต้องในการป้องกันยาเสพติดตลอดทั้งคุณลักษณะส่วนบุคคล ที่มีผลต่อ การรับรู้และการเกิดทักษะต่างๆ ประกอบด้วย เพศ อายุ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายได้ที่ได้รับ ขณะศึกษา สัมพันธภาพในครอบครัว การใช้ยาเสพติดของสมาชิกในครอบครัวที่พักอาศัยและ ประสบการณ์การใช้ยาเสพติด ดังแผนภูมิที่ 1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

ระดับความรู้ เจตคติ และทักษะการปฏิบัติในการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจรัสพิชากร อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช หลังทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาผลของโปรแกรมสุขศึกษาโดยใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ และแนวคิดทักษะชีวิตขององค์การอนามัยโลกและกรมอนามัย ในการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจรัสพิชากร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาค้างนี้ ดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรต้น ได้แก่โปรแกรมสุขศึกษาเพื่อป้องกันยาเสพติด ประกอบด้วย

1.1 การให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและเพียงพอเกี่ยวกับยาเสพติดในด้านความรู้ เจตคติ ที่ถูกต้องและการปฏิบัติในการป้องกันยาเสพติด ใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมตามทฤษฎีการเรียนรู้ และแนวคิดทักษะชีวิตโดยการบรรยาย แจกเอกสาร การอภิปรายกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ การใช้เหตุการณ์จำลองและการฝึกทักษะต่าง ๆ ในการป้องกันยาเสพติด

1.2 การจัดกิจกรรมรณรงค์การป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนโดยการจัดนิทรรศการ และการเปิดเสียงตามสายเพื่อเผยแพร่ความรู้เรื่องยาเสพติด

1.3 คุณลักษณะส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายได้ที่ได้รับขณะศึกษา สัมพันธภาพในครอบครัว การใช้ยาเสพติดของสมาชิกในครอบครัวที่พักอาศัย และประสบการณ์การใช้ยาเสพติดของนักเรียน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่การเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

- ความรู้เรื่องยาเสพติด
- การรับรู้ความรุนแรงและอันตรายของยาเสพติด
- การคิดแบบวิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ถึงปัญหา

2.2 เจตคติต่อยาเสพติด

- ความตระหนักในปัญหา
- การรู้คุณค่าในตนเอง
- ความรับผิดชอบต่อสังคม
- การเห็นใจผู้อื่น

2.3 ทักษะการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด

- การปฏิเสธ
- การตัดสินใจและแก้ไขปัญหา
- การจัดการกับอารมณ์และความเครียด

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจรัสพิซากร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ห้องเรียนละ 6 คน จำนวน 9 ห้องเรียน เป็นตัวแทนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจรัสพิซากร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ทั้งหมดตามกรอบแนวคิดของการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสุขศึกษาเท่านั้น โดยตัวแปรอื่นไม่มีผลเกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษา หมายถึง ขบวนการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ เจตคติ และทักษะการปฏิบัติ ในการป้องกันยาเสพติดจากการใช้โปรแกรมสุขศึกษา

โปรแกรมสุขศึกษา หมายถึง การจัดสถานการณ์หรือกิจกรรมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้และแนวคิดทักษะชีวิตขององค์การอนามัยโลกและกรมอนามัย ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและนักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้ เจตคติ และทักษะการปฏิบัติตนในการป้องกันยาเสพติด หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม

การป้องกันยาเสพติด หมายถึง การกระทำใดๆ เพื่อป้องกันการเสพยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจรัสพิซากร อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช

ยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ ซึ่งเมื่อเสพยาเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าโดยการรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใดๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจคือมีความต้องการจะเสพยาอยู่น้อยตลอดเวลา ต้องเพิ่มขนาดการเสพมากขึ้น มีอาการถอนยาหรืออยากยาเมื่อขาดยาและมีสุขภาพทั่วไปทรุดโทรม

ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถอันประกอบด้วยความรู้ เจตคติและทักษะของนักเรียนในอันที่จะจัดการกับปัญหาต่างๆ ตัวในสภาพสังคมปัจจุบันและเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคตในเรื่องปัญหาเสพติด

ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด หมายถึง ความรู้เรื่องยาเสพติด การรับรู้ความรุนแรงอันตรายของยาเสพติด การรับรู้โอกาสเสี่ยงที่จะติดยาเสพติด ปัญหาต่อสุขภาพที่เกิดจากการใช้ยาเสพติด การคิดแบบวิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ในเรื่องแนวทางการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดของนักเรียน

การใช้ยาเสพติด หมายถึง การเสพยาเสพติดทุกชนิดของนักเรียนทั้งโดยการรับประทาน การฉีดเข้าสู่ร่างกายและการสูดดมควันเข้าสู่ร่างกาย

เจตคติต่อยาเสพติด หมายถึง ความรู้สึกตระหนักในปัญหาของนักเรียนที่มีต่อยาเสพติดว่าเป็นสิ่งไม่ดีเป็นอันตรายต่อสุขภาพ เป็นปัญหาของสังคม นักเรียนไม่ควรไปทดลองใช้ หรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติด การรู้คุณค่าในตนเองมีความรับผิดชอบต่อสังคมในการป้องกันไม่ให้ทุกคนไปติดยาเสพติดและมีส่วนช่วยในการสอดส่องดูแลไม่ให้มีการแพร่ระบาดในโรงเรียนและถ้านักเรียนคนใดมีปัญหาเรื่องยาเสพติดควรให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือให้คำแนะนำปรึกษาหารือกับครูหรือผู้ปกครองเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติด

ทักษะการปฏิบัติในการป้องกันยาเสพติด หมายถึง ความรู้ที่นักเรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้เป็นอย่างดีในการป้องกันไม่ให้ติดยาเสพติดโดยใช้ทักษะการปฏิเสธ ทักษะการตัดสินใจ และแก้ไขปัญญา การจัดการกับอารมณ์และความเครียด

การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม หมายถึง การเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญตามพื้นฐานสำคัญคือการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากประสบการณ์เดิมและเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

กลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจรัสพิซากร อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ที่ได้รับโปรแกรมสุขศึกษาเพื่อป้องกันการใช้ยาเสพติด

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผลการวิจัยนำมาใช้พัฒนารูปแบบในการดำเนินงานสุขศึกษา และพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้ยาเสพติดในนักเรียน/นักศึกษา อันจะนำไปสู่การป้องกันการใช้ยาเสพติดและไม่ใช้ยาเสพติด

2. ผู้เข้าร่วมโปรแกรมสุขศึกษา มีความรู้ เจตคติที่ดีและทักษะการป้องกันการใช้ยาเสพติดนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อป้องกันการไปทดลองใช้ยาเสพติด การถูกล่อลวงให้ใช้ยาเสพติดและนำความรู้ไปใช้ในการเตือนเพื่อนที่หลงผิดไปใช้ยาเสพติดตลอดทั้งการให้คำแนะนำ สมาชิกในครอบครัว และชุมชนในการป้องกันการใช้ยาเสพติดได้

3. การจัดโปรแกรมสุขศึกษาจะเป็นการกระตุ้นให้ครูและนักเรียนได้ตระหนักและเห็น
ความสำคัญของอันตรายที่เกิดจากการใช้ยาเสพติดและมีการส่งเสริม จัดให้มีการณรงค์เพื่อป้องกัน
การใช้ยาเสพติด

